

Dolfijnen (1)

Dolfijnen behoren tot de walvisachtigen. Er zijn 2 soorten walvisachtigen: de baleinwalvissen en de tandwalvissen. Er bestaan 11 baleinwalvissen en 65 verschillende soorten tandwalvissen. De dolfijnen behoren tot de laatste soort. Baleinwalvissen worden zo genoemd omdat ze de zogehete 'baleinen' in hun bek hebben, ze hebben geen tanden. Tandwalvissen die heten natuurlijk zo omdat ze wel tanden hebben.

Dolfijnen zijn geen vissen, het zijn zoogdieren. Zoogdieren krijgen levende jongen, voeden het jong met moedermelk, ademen door middel van de longen, zijn warmbloedig en ze zijn behaard. Dit laatste is bij een dolfijn eigenlijk niet het geval, maar er zijn wel sporen van haren te zien op de snuit.

Uiterlijk.

Dolfijnen hebben 2 borstvinnen, waarmee ze sturen. Ze hebben een rugvin waarmee ze stabiliteit en evenwicht kunnen bewaren. Hun staart levert de kracht om te zwemmen en ook kunnen ze daarmee die prachtige sprongen maken. Dolfijnen vangen hun prooi met hun, ongeveer, 100 tanden en leggen hun prooi met behulp van die tanden goed in de bek. Daarna slikken ze de prooi in 1 keer door.

Ze gebruiken hun tanden ook tijdens het stoeien met andere dolfijnen. Door dit stoeien lopen ze vaak schrammen op, dit worden later littekens. Je blijft wel het kleurverschil op de huid zien.

Wanneer ze echter echt gaan vechten, gebruiken ze hun harde snuit.

Voedsel.

Dolfijnen eten 6-8 kilo vis per dag. Ze vinden veel soorten vis lekker, maar ze kunnen goed proeven.

Over het algemeen eten ze haring, makreel, sprot, inktvis en wijting. Een dolfijn heeft 4 magen: 1 kropmaag, 1 gewone maag en 2 kleinere magen.

Wat veel mensen niet weten, is dat de dolfijn nooit drinkt! Hij krijgt vocht binnen via het voedsel dat hij eet. Dolfijnen kunnen eigenlijk ook nooit wat drinken want het water waarin ze leven is vaak veel te zout.

Zintuigen.

De dolfijn heeft hele kleine oortjes en zijn neus zit niet echt op een normale plek. Zijn neus zit bovenop zijn kop en wordt het blaasgat genoemd. De dolfijn kan hier echter niet mee ruiken, maar wel ademen. Een dolfijn komt ongeveer elke minuut boven water om adem te halen.

Ze kunnen erg goed horen. Ze kunnen zelfs tonen horen die te hoog zijn voor de mens.

Dolfijnen hebben ook goede ogen. Aan de ene kant kunnen ze slechts groen/blauwe kleuren onderscheiden. Oranje en rood kunnen ze minder goed onderscheiden. Ze kunnen heel goed van onder water naar boven water kijken. Hun ogen passen zich aan de breking van het licht op het water, zodat ze in plaats van bobbelige mensen, gewone mensen zien.

Leeftijd.

Dolfijnen kunnen ongeveer 40 jaar worden. Het is heel moeilijk de leeftijd van een dolfijn te schatten want je kan het eigenlijk nergens aan zien. Een dolfijn krijgt naar mate hij ouder wordt steeds meer rafels (soort rimpels) op het uiteinden van zijn vinnen. Daaraan kun je dus ongeveer zien hoe oud een dolfijn is. Wanneer je de tand van een dolfijn doorsnijdt zie je allemaal jaarringen. Als je die telt weet je precies hou oud die dolfijn is.